

Una mica d'informació d'Etiòpia

Etiòpia, oficialment la República Democràtica Federal d'Etiòpia, antigament coneguda com Abissínia o Alta Æthiopia, és un país situat a la Banya d'Àfrica. És el segon país més poblat d'Àfrica després de Nigèria i per davant d'Egipte. Limita al nord amb Eritrea, al nord-est amb Djibouti, a l'est amb Somàlia, al sud amb Kenya i a l'oest amb Sudan i Sudan del Sud.

Únic entre els països africans, Etiòpia mai ha estat colonitzada, mantenint la seva independència durant tota la Repartició d'Àfrica, excepte per un període de cinc anys (1936-1941), quan va estar sota l'ocupació italiana. És també la segona nació més antiga del món a adoptar el cristianisme com religió oficial després d'Armènia. A més, Etiòpia va ser membre de la Societat de Nacions, va signar la Declaració de les Nacions Unides el 1942, va fundar la seu de l'ONU a l'Àfrica, va ser un dels 51 membres originals de les Nacions Unides i és un dels membres fundadors de la antiga OUA i actual UA. La seva capital i ciutat més gran i poblada és Addis Abeba.

El nom Etiòpia es deriva del grec Αἰθιοπία Æthiopia, provinent al seu torn de Αἰθίοψ Æthiops 'etíop' que en grec significaria de cara cremada (αιθ-cremada ὄψ φαç) .2 No obstant això, antigues fonts etiops afirmen que el nom deriva de "Ityopp'is "(fill del bíblic Cush) fundador llegendari de la ciutat d'Axum.

Història

Article principal: Història d'Etiòpia

Els orígens històrics d'Etiòpia cal buscar-los en el regne d'Axum, que ja existia al segle II a. C. Al segle IV es va introduir el cristianisme. El poderós regne va començar a decaure després de la derrota de la Meca (570) enfront dels musulmans. En 1270 s'inaugura la dinastia Solomon, la qual dóna inici al Imperi d'Etiòpia. Entre els segles XV i XVI es reconquistó el territori. En els segles XVII i XVIII, es trasllada la capital del regne a Gondar.

Moneda espanyola de Fernando VII utilitzada a Etiòpia durant el regnat de Hassai.

El 21 gener 1872 Hassai el Tigre subjugar tot el territori a excepció de Xoa, coronant a Axum com Negus va adoptar el nom cristià de Joan. El 1884 el nou emperador va pactar amb l'almirall anglès Newet un conveni que li assegurava el lliure comerç en Massaua, però en ocupar els italians aquesta població, Joan va prendre una actitud hostil enfront dels nous colonitzadors. L'exèrcit italià va experimentar algunes pèrdues en Dogali, però el 9 de març de 1890 el emperador Joan va morir en Metemmet. Per la manca de monedes en

circulació durant el seu regnat la seva permetre la utilització de monedes estrangeres a tot el territori. Per garantir la seva circulació aquestes peces van ser contramarques amb un punxó circular que contenia el lleó de Judà i el seu valor. Es coneixen diferents monedes d'Àustria, França i Espanya amb aquesta curiosa marca.³ El nebot de Hassai, Mangascha, va ser desposseït per Menelik II, qui va signar un pacte amb els italians que ja havien ocupat Karen i Asmara, territori que va ser reconegut amb el nom de colònia de Eritrea.⁴ Durant el repartiment europeu d'Àfrica del segle XIX Etiòpia va conservar la seva independència, però, el 1895 ocorre la invasió italiana, des de la seva colònia a Eritrea. El 1931 assumeix al tron l'emperador Haile Selassie, establint un règim absolutista. El 1935 les tropes italianes van envair i conquerir Etiòpia, passant a cridar-Abissínia. El 1936, el territori passa oficialment a formar part de l'Àfrica Oriental Italiana. Durant la Segona Guerra Mundial, la derrota italiana a l'Àfrica li va tornar el poder a Haile Selassie. El 1952 l'ONU va aprovar la federació d'Etiòpia i d'Eritrea, convertida en un país democrata posteriorment. El 1974 enmig d'una aguda crisi política i social, una revolució va enderrocar a l'emperador Haile Selassie, assumint el poder una Junta Militar coneguda com el Derg. El 1977 assumeix el control del Derg Mengistu Haile Mariam qui va instaurar una dictadura en la forma de règim socialista. Durant aquest període es socialitza l'economia, s'alineja de part del bloc soviètic i es combat l'analfabetisme, aconseguint reduir d'un 90% a un 37%. Pateix una terrible fam el 1984, en part a causa dels nombrosos fronts oberts contra les guerrilles internes, entre elles les independentistes d'Eritrea i contra Somàlia, en part a causa de la destrucció de massa forestal propiciada per la dictadura en les seves polítiques d'industrialització. El 1991 el règim comunista és enderrocat enmig d'una guerra civil. Al maig de 1991, Meles Zenawi al comandament del Front Democràtic Revolucionari del Poble Etióp aconsegueix la victòria armada sobre Menghistu i és proclamat president, iniciant un període de reformes polítiques i socials que el porten a abandonar la dictadura de tall marxista. La nova guerra amb Eritrea de 1997 a 2000 va finalitzar amb la independència d'Eritrea i, sota el patrocini de l'ONU i l'OUA es va obtenir la pau definitiva.

Cultura

Gastronomia d'Etiòpia

La gastronomia d'Etiòpia consisteix en diversos entrants i plats de verdura o carn, normalment un guisat, servit damunt d'injera, un fi pa allargat. La injera és una espècie de crêpe feta amb un cereal que es diu teff i que es conrea a Etiòpia, després de feta la massa es deixa fermentar 3 dies amb fem i després es tira en una font de fang plana i rodona d'uns 40 cm de diàmetre prèviament escalfada al foc (generalment de llenya), damunt se li tiren diversos guisats de carn o verdura i es menja amb la mà.

La cuina tradicional etióp no usa carn de porc de cap tipus, ja que l'islam i l'Església ortodoxa etióp prohibeixen menjar aquesta carn.

Calendari i curiositats horàries

Article principal: Calendari etióp

Etiòpia utilitza el calendari de l'església ortodoxa copta, amb set o vuit anys de retard respecte al calendari occidental. L'any nou etióp se celebra el 11 de setembre. En el cas dels anys de traspàs, la festa és el 12, així, el 12 de setembre de 2007 va ser el primer dia del nou mil lenni per Etiopía.²¹

Els etiòps coptes celebren la seva festa de cap d'any o Enkutatash "regal de joies", amb base en una antiga llegenda, segons la qual la reina de Saba va tornar sobtadament de la seva visita al Rei Salomó, a Jerusalem, sent celebrada pels seus ministres i generals amb gran alegria i omplint de joies les arques reals. Aquesta celebració coincideix amb la Festa de Primavera al hemisferi austral, i els seus festejos es remunten a aquesta època.

L'hora zero correspon a les sis del matí del horari internacional.

Música, dansa i cant d'Etiòpia

Uns 1600 anys abans que a Europa, el sant etiòp Yared va crear una escriptura musical per el seu repertori de música sagrada i dansa.

La música, el cant i la dansa etiòps es basen en l'herència musical de Yared.

La dansa folklòrica més comú, la *esskista*, té elements fonamentals de tradicionals dels diversos pobles de l'altiplà etiòp. Característica d'aquestes danses és el moviment rítmic de les espatlles, amb una acusada barreja de religiositat, fetitxisme i sensualitat definida per alguns observadors com confusa i fascinant.

Un contrast amb les danses de l'altiplà el constitueixen les danses acrobàtiques dels *Welaita* i els gestos teatrals dels remots grups ètnics de *Daina-Gofa* i la part baixa de la vall de l'Omo, que conserven costums més tradicionals.

Per la seva temàtica, la Música d'Etiòpia es pot dividir en tres grans grups:

- **Música folklòrica i tradicional etiòp.** Comprèn la música dels diversos grups ètnics d'Etiòpia des remotes èpoques.
- **Chik Chikka** és un tipus de ritme etiòp, que actualment es pot interpretar amb un temps ràpid i també lent.
- **Música copta** o sacra.
- **Música popular.** Es diferencia de la música folklòrica pel seu caràcter més general i influència estrangera.

Influència

- **Música rastafari i reggae.** Vegeu Moviment rastafari. Història. Música sincrètica d'origen jamaicà, barreja de diferents grups d'afrodescendents, amb alguna difusió a Etiòpia.
- **Ethias-jazz.** Creació del vibrafonista i director musical Mulatu Astatké, Aplicat alumne de les millors escoles de música angleses i nord-americanes, des dels anys seixanta de segle XX, és part de la història viva de la música etiòpe²²
- És d'advertir que el nom d'Etiòpia ha estat utilitzat per artistes estrangers aliens per complet a la música etiòp, com en els casos de l'argentí Nico Favio amb la banda Etiòpia i l'escriptor espanyol Bernardo Atxaga en Nova música d'Etiòpia.

Dansa

Esketa o "ball de les espatlles". "Al moure amb aquesta dansa és com si el cap i les espatlles treballessin completament separats de la resta del cos. És una part significativa de les antigues danses tribals d'Etiòpia."